

No. 11263.

C.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van V te Y tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Utrecht van 29 September 1952 betreffende den hem opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1946;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, aan wien een aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1946 werd opgelegd naar een zuiver inkomen van f. 25.253.-, daartegen tevergeefs bezwaar heeft gemaakt bij den Inspecteur, waarna hij zich heeft gewend tot den Raad van Beroep;

dat de Raad van. Beroep echter de beschikking van den Inspecteur heeft bevestigd, na te hebben overwogen:

"dat de Inspecteur tot het bedrag, waarnaar de aanslag is geregeld, gekomen is door het aangegeven inkomen van belanghebbende ad. f. 15.423.- te verhogen met een correctie wegens hogere privé-opnamen ad. f. 7165.- en met een bedrag van f. 2.665,- wegens door de Inspecteur niet geaccepteerde en door belanghebbende in mindering op zijn inkomen gebracht onbelaste reserve;

dat belanghebbende na de eerste behandeling ter zitting slechts heeft gehandhaafd zijn bezwaar tegen het niet accepteren door de Inspecteur van de door belanghebbende in mindering op zijn inkomen gebrachte onbelaste reserve;

dat belanghebbende dienaangaande nader heeft betoogd, dat zijn boekhouding weliswaar correcties behoefde, doch dat deze correcties niet van zo ingrijpende aard waren, dat kon worden gezegd, dat de boekhouding door de Inspecteur terecht was verworpen, terwijl anderzijds reeds het volgen door de Inspecteur van belanghebbendes balansen, - niet van diens winst - en

verliesrekening -, zou meebrengen, dat belanghebbende belasting vrij zou kunnen reserveren;

dat de Inspecteur ten aanzien van belanghebbendes boekhouding bij nader verzoogschrift heeft gesteld:

“Bij controle van het tab. Kasboek 1946 bleken verschillende uitgaafposten twee keer geboekt te zijn; de voornaamste zijn:

12 Jan.	B	f.1049.---	ook geboekt 30 April
15 Febr.	C	“ 1240.---	“ “ “ “
15 "	D	“ 1240.---	“ “ “ “
15 "	E	“ 1240.---	“ “ “ “
15 "	F	“ 240.---	“ “ “ “
26 April	G	“ 426.87 "	“ “ 16 Maart en 2 Febr.

en verschillende andere met een totaal van ca. f.7500.-.

Van verschillende andere posten was geen Kasstuk aanwezig b .v. provisie : 4/12, 11/12, 19/12, 27/12, 28/12, ca. f. 1600.- totaal.

aangenomen werk: 22/6, 1/7, 10/7, 11/7, 29/7, ca. f. 1100.- totaal.

28 December goederen f. 500.-. Zekerheid omtrent de juistheid kan dus niet verkregen worden.

Bij vergelijking van klad- en netkasboek bleek, dat de dubbel geboekte posten slechts eenmaal in het kladkasboek voorkwamen. Desondanks vermeldt het netkasboek herhaalde malen kleine kasverschillen.

Via slechts ten dele te volgen overboekingsposten, waarin de Verlies-en Winstrekening t.a.v. de bovengenoemde dubbelgeboekte posten niet werd betrokken, werd het kassaldo van het netkasboek kloppend gemaakt met dat van het kladkasboek, hetgeen van de zijde van belanghebbende niet is betwist;

dat in verband hiermede de Raad van oordeel is, dat ten aanzien van het betrokken jaar niet kan worden gezegd, dat belanghebbende is een belastingplichtige, die regelmatig boekhoudt in de zin van artikel 9, lid 1, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, zodat de berekening van de winst, als in dit besluit bedoeld, ten aanzien van belanghebbende dient te geschieden op de wijze voorzien in artikel 12 van dat besluit;

dat toch in gevallen, als het onderhavige, waarin de boekhouding feilen vertoont, welke niet louter als vergissingen of verschrijvingen kunnen worden

beschouwd, doch welke van dusdanige aard zijn, dat aan de boekhouding niet het nodige vertrouwen kan worden geschonken, niet van een regelmatige boekhouding in vorenbedoelde zin kan worden gesproken;

dat volgens het zevende lid van laatstgenoemd artikel aan een belastingplichtige, wiens winst wordt berekend op de wijze, als in dat artikel aangegeven, geen aftrek is toegelaten voor het vormen of vergroten van een reservefonds, als waarvoor belanghebbende deze aftrek wenst;

dat de Inspecteur derhalve terecht geweigerd heeft de aftrek terzake van een onbelaste reserve te accepteren;

dat het vaststellen van het feit, dat een belastingplichtige niet regelmatig heeft boekgehouden, de Inspecteur niet behoeft te beletten van sommige gegevens uit die boekhouding gebruik te maken;

Overwegende dat belanghebbende in cassatie, onder vermelding van de artikelen 9 en 12 (oud) van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 en van de wet van 19 December 1914, Staatsblad no. 564, als geschonden althans verkeerd toegepast, tegen de uitspraak de navolgende grieven heeft te berde gebracht:

I. de Raad van Beroep heeft naar eigen inzicht de belastingplichtigen ingedeeld in diegenen die regelmatig boekhouden met geregelde jaarlijkse afsluitingen, gepaard gaande met een inventarisatie, en diegenen die niet regelmatig boekhouden met geregelde jaarlijkse afsluitingen, gepaard gaande met een inventarisatie, het accent leggende op "regelmatig", met volkomen verwaarlozing van de begrippen "jaarlijkse afsluitingen" en "inventarisatie", waarbij bovendien onder regelmatig boekhouden wordt verstaan perfect, althans feilloos boekhouden, zulks echter ten onrechte, daar het in het Besluit gegeven onderscheid niet is gegeven in die zin dat in artikel 9 belastingplichtigen met perfecte boekhoudingen worden bedoeld en in artikel 12 alle overige belastingplichtigen, doch dat zowel voor de ene als voor de andere categorie een zo perfect mogelijke boekhouding uiteraard is gewenst, dat het onderscheid daarin is gelegen dat de eerste categorie chronologisch stelselmatig boekhoudt en jaarlijks haar boeken afsluit en inventariseert, zodat de continuïteit der balansen in het oog kan worden gehouden, vermogensvergelijking mogelijk is en wijziging in waarderingsstelsel geen lekken kan doen ontstaan, terwijl de in artikel 12 bedoelde categorie niet geacht wordt volledig boek te houden en hier de balanscontinuïteit ontbreekt;

II. De Raad van Beroep heeft de door de Inspecteur gesignaleerde fouten, die overigens niet in de door belanghebbende persoonlijk bijgehouden kladboekhouding, doch in de door een administratiekantoor voor belanghebbende gevoerde netboekhouding voorkwamen, als grond tot indeling van belastingplichtige in de in artikel 12 bedoelde categorie aangenomen, zulks echter ten onrechte, daar door verbetering van deze geconstateerde fouten belastingplichtige aan de vereisten van artikel 9 voldeed en dat zelfs zo dit niet het geval ware, belastingplichtige door deze fouten niet automatisch aan de vereisten van artikel 12 voldeed;

III. De Raad van Beroep heeft wel gesteld dat de winst van belastingplichtige op basis van artikel 12 diende te worden berekend, doch heeft niettemin vastgehouden aan het door de Inspecteur gevolgde systeem van vermogensvergelijking, behorende bij artikel 9, zulks ten onrechte, daar juist uit het toepassen van deze vermogensvergelijking de aanwezigheid van een in artikel 9 bedoelde belastingplichtige blijkt;

IV. De Raad van Beroep heeft op het betoog van belanghebbende dat waar toch de door belanghebbende opgemaakte balansen door de Inspecteur als juist zijn geaccepteerd, toepassing van de bepalingen inzake onbelast reserveren geoorloofd was, geantwoord dat het gebruik maken van sommige gegevens uit die boekhouding de Inspecteur vrijstond, hetgeen als een niet, althans niet voldoende gemotiveerd antwoord moet worden verworpen;

V. De Raad van Beroep heeft het niet (meer) aanwezig zijn van de goederenlijsten als argument voor het verwerpen der boekhouding gebruikt, zulks ten onrechte, daar de Inspecteur de waardering der goederen op de balansen heeft geaccepteerd en deze waardering derhalve onbetwist vaststaat;

Overwegende omtrent de eerste grief:

dat uit de uitspraak niet blijkt, dat de Raad van Beroep voor de beoordeling of een belastingplichtige behoort tot de in artikel 9 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 bedoelde belastingplichtigen dan wel tot die, bedoeld in artikel 12 van dat besluit, als maatstaf heeft doen gelden of al dan niet een feilloze boekhouding is gevoerd;

dat de uitspraak duidelijk in het licht stelt, dat de Raad zijn beslissing, dat belanghebbende niet behoort tot de in artikel 9 bedoelde belastingplichtigen, niet heeft genomen op grond dat zijn boekhouding niet feilloos is, doch op grond dat die boekhouding feilen vertoont van zodanigen aard, dat aan die boekhouding het

nodige vertrouwen niet kan worden geschonken, waarbij de Raad er terecht van is uitgegaan, dat voor de toepasselijkheid van artikel 9 niet voldoende is, dat een boekhouding bestaat, welke formeel aan de in dat artikel gestelde vereisten voldoet, doch tevens nodig is, dat die boekhouding kan worden gebruikt als een materieel betrouwbare grondslag voor de winstberekening;

dat de grief mitsdien feitelijken grondslag mist;

Overwegende met betrekking tot de tweede grief:

dat deze grief, voorzover zij de klacht bevat, dat de Raad van Beroep ten onrechte belanghebbende op grond van de in zijn boekhouding voorkomende fouten tot de in artikel 12 bedoelde belastingplichtigen heeft gerekend, feitelijken grondslag mist;

dat de Raad toch niet wegens het bestaan van die fouten heeft beslist, dat voor belanghebbende de winstberekening overeenkomstig de voorschriften van artikel 12 dient te geschieden, doch op grond dat in verband met den aard der gebleken fouten aan de boekhouding in haar geheel het nodige vertrouwen niet kan worden geschonken, weshalve artikel 9 geen toepassing ken vinden;

dat de grief, voorzover berustende op de stelling dat belastingplichtigen, die niet aan artikel 9 voldoen, daardoor niet automatisch onder artikel 12 komen te vallen, niet juist is;

dat toch het in het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 vervatte stelsel van winstberekening medebrengt, dat, zo aan de voorwaarden voor de winstbepaling door middel van de in artikel 9 aangegeven vermogensvergelijking niet wordt voldaan, die winstbepaling aan de hand van de voorschriften van artikel 12 moet plaats vinden;

Overwegende ten aanzien van de derde grief:

dat blijkens de uitspraak de grootte van de winst, afgezien van de onbelaste reservering op den voet van artikel 4 van de Wet Belastingherziening 1947, niet meer in geschil is;

dat derhalve ter beoordeling van de juistheid van den aanslag de vraag, of bij de berekening van de winst de voorschriften van artikel 12 al dan niet op juiste wijze zijn toegepast, betekenis mist;

dat bij de grief, welke tegen de gevolgde wijze van winstberekening is gericht, dan ook geen belang bestaat, weshalve zij geen behandeling behoeft;

Overwegende met betrekking tot de vierde grief:

dat het niet aanvaarden van de boekhouding in haar geheel niet noodzakelijkerwijze medebrengt, dat aan de jaarlijks gemaakte vermogensopstelling elke betekenis moet worden ontzegd;

dat de Raad van Beroep derhalve ter weerlegging van het in de grief weergegeven betoog van belanghebbende heeft kunnen volstaan met er op te wijzen, dat ondanks de verwerping van de boekhouding de Inspecteur van sommige gegevens daaruit gebruik heeft mogen maken;

Overwegende dat de vijfde grief feitelijken grondslag mist, aangezien uit de uitspraak niet blijkt, dat de Raad van Beroep het ontbreken van de goederenlijsten als grond voor het verwerpen van de boekhouding heeft doen gelden;

V e r w e r p t het beroep.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, Dubois, van Rijn van Alkemade, Wiarda en van der Loos, Raden, en door den Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den achtsten April 1900 drie en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Reijers.

Reijers

Nypels